

РЕШЕНИЕ

№ 7152

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 03.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **3738** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за мерките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Решение № 10/13.01.2011 г. на Председателя на Патентното ведомство на Р. Б., с което на основание чл. 45, ал. 1 и 2 ЗМГО, е потвърдено решението за отказ на регистрация на марка “С. hotel & wellness” - комбинирана, с вх. № 98299.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, излага изводи за необоснованост и незаконосъобразност на оспорваното решение. Претендира, че по отношение на процесната заявена марка “С. hotel & wellness” – комбинирана, не са налице, предвидените в чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, предпоставки за отказ. Твърди се, че противопоставената марка е словна и се състои от наименованието С., което означава “космополитен”, докато процесната марка е комбинирана, изписана със специфичен шрифт и специфичен образен елемент над наименованието и четири звезди, вградени в знака. Счита че процесната марка е отличителна в степен, при която липсва възможност за объркване на потребителите и “асоцииране” с по-ранната марка на Общността. Моли решението да бъде отменено. Петендира присъждане на разноски – адвокатско възнаграждение, в размер на минималния такъв по Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство, редовно уведомен, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли съдът да постанови решение, с

което да остави в сила атакуваното решение на Председателя на Патентното ведомство на Р. Б., което е правилно и законосъобразно. Навежда доводи затова, че същото е постановено в съответствие с тогава действащия ЗМГО и при строго спазване на процесуалните правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.09.2007 г. [фирма] депозира заявка № 98299 за регистрация на комбинирана марка “С. hotel & wellness”, претенция за цвят Р. 1815 С, кодове по В. класификация на образните елементи – 26.05.01, 27.05.04, за услугите от клас 43 на МКСУ – ресторантьорство и временно настаняване. По така направеното искане е образувано производство за регистрация на марката, съгласно реда, предвиден в глава Втора, раздел VI ЗМГО. На 22.05.2009 г. е издадено Уведомление за предварителен отказ за регистрация, поради наличие на основания по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО. Решението за отказ за регистрация е оспорено от заявителя. По подадена жалба с вх. № 70-00-3617 от 26.03.2010 г. е образувано производство по чл. 42 – 45 ЗМГО. Със Заповед № 205 от 09.04.2010 г. и Заповед № 821 от 28.12.2010 г. е определен състав от отдела по спорове, който да разгледа и да се произнесе по жалбата. На основание чл. 45, ал. 1 и 2 ЗМГО, съставът изразява становище да бъде потвърден отказът за регистрация на процесната марка “С. hotel & wellness”. Производството пред Патентно ведомство приключва с издаване на оспорваното Решение № 10/13.01.2011 г. на Председателя на Патентното ведомство на Р. Б..

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-маркова експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице – инж. В. А. П. потвърждава изводите на оспорения административен акт и съдът я цени като подробна, мотивирана и компетентно изготвена от специалист в областта, а също и като неоспорена по предвидения процесуален ред.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл. 50, ал. 1 ЗМГО. Подадена е в преклузивния срок за оспорване на надлежно легитимирана страна – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорваното Решение, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен орган – Председателя на Патентното ведомство, в предписаната от закона форма. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл. 42 и сл. ЗМГО. Съдът приема, че Решение № 10/13.01.2011 г. на Председателя на Патентното ведомство на Р. Б. е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение, дадено в чл. 9, ал. 1 ЗМГО, марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично.

С разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО е въведена изрична забрана за регистрация на марка, която е идентична или сходна с по-ранна марка и поради идентичността или

сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Както е приело вещото лице в своята експертиза, за да се анализира марката, трябва да се изследват нейните основни елементи, съгласно практиката за експертиза по същество на заявки за търговски марки на Патентното ведомство, която е хармонизирана с европейската маркова практика. Наличието на някой общ елемент може да създаде еднакво визуално, фонетично или смислово впечатление и поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на заявления за регистрация знак с по-ранната марка. Има опасност от смесване на марките, асоцииране и заблуждаване на потребителите, относно източника, произхода и характеристиките на услугите.

Според практиката на Патентното ведомство, сходството при словни марки се определя от визуалния ефект, смисловото значение на словните елементи и фонетиката на словната част. При това, за да се намали рискът от объркване на по-ранната марка и заявената, се изисква да бъде преценявано сходството, а не различието между тях, защото това е, което остава в паметта и се възстановява във въображението на потребителя. Трябва да се има предвид, че потребителят не прави педантично сравнение на марките.

Спорен, в случая, е въпросът, дали заявената процесна марка - “C. hotel & wellness” - комбинирана, е сходна с по-ранна марка “С.” - словна. Преценката за наличие или липса на сходство на сравняваните марки, следва да се извърши след съпоставка на тяхната визуална, фонетична и/или смислова близост и като се отчита въздействието на съществените елементи. Предвид това, основната съпоставка на сравняваните марки се пада именно върху тези елементи.

Относно смисловото сходство:

Съдът приема, че смисловото съдържание на думата С., за българския потребител, има значение на “човек, който живее като гражданин на света, който навсякъде се чувства като у дома си”. Тя създава еднакви смислови представи в процесната и по-ранната марка. Следователно между двете марки има смислово сходство.

Относно фонетичното сходство:

Съдът приема, че комбинираната марка "C. hotel & wellness" на жалбоподателя и по-ранната словна марка "С." имат идентична словна част С.. Като цяло двете марки имат различно звучене, но във фонетично отношение имат обща част С..

Относно визуалното сходство:

Съдът изцяло приема, че е налице твърдяното от вещото лице визуално сходство, което се основава на визуалното въздействие на по-ранната словна марка "С." и марката на жалбоподателя “C. hotel & wellness” - комбинирана, определено от думата С.. В случая марката на жалбоподателя е комбинирана, със съществена словна част С. и е сходна с по-ранната словна марка “С.”. Двете марки се различават със словния израз “hotel & wellness”, който има описателен характер за заявените услуги от клас 43, което определя висока степен на сходство. Сходството се обуславя от думата С., която води до сходни визуални представи, които в случая създават сходно впечатление. Следователно марка “C. hotel & wellness” – комбинирана, вх. № 98299 на жалбоподателя е сходна на по-ранната международна марка “С.” СТМ[ЕИК] и във визуално отношение.

Съдът изцяло кредитира направеното от вещото лице заключение за кумулативно наличие на визуално, фонетично и смислово сходство между разгледаните по-горе марки. По отношение на стоките и услугите на процесната и по-ранната марка -имат общ клас 43, за услугите “ресторантьорство и временно настаняване”. Съдът намира, че е налице сходство на заявените услуги на процесната марка и защитените такива чрез по-ранната марка от клас 43 на МКСУ, поради наличието на услугите “ресторантьорство и временно настаняване” като обобщаващо понятие. В процесния случай, както вече беше посочено, услугите са от клас 43. Те се купуват с повишено внимание, при което потребителят, въпреки че не сравнява марките педантично, внимава къде търси услугите “ресторантьорство и временно настаняване” и под каква марка.

Предвид изложените мотиви, съдът приема съображенията на вещото лице, че ,процесната марка “С. hotel & wellness” – комбинирана, вх. № 98299 и по-ранната сравнявана такава “С.” СТМ[ЕИК] са сходни, като е налице и сходство на услугите от клас 43 на МКСУ, създаваща реална опасност от объркване на потребителите, включително свързване с по-ранната марка.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на оспорвания административен акт са били налице материалноправните предпоставки на чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО за отказ за регистрация на процесната марка “С. hotel & wellness”, комбинирана, а подадената жалба е неоснователна.

С оглед изхода на делото, и на основание чл. 143, ал. 4 АПК, на ответната страна следва да бъдат присъдени разноси по делото – юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 35 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма], [населено място] срещу Решение № 10/13.01.2011 г. на Председателя на Патентното ведомство на Р. Б., с което е потвърдено решението за отказ на регистрация на марка “С. hotel & wellness” - комбинирана, с вх. № 98299.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Патентното ведомство на Р. Б. – С., [улица], разноси по делото в размер на 150 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването на страните, чрез настоящия съд, пред Върховния административен съд.

Препис от решението, на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: